
Krassen van een Gooise kijker

*Jaren geleden is een schrijflijsster (Turdus scripsi) op de zandbult die wij het Gooi noemen actief geweest. Dit familielid van mij heeft indertijd helaas het steeds vruchtbaarder wordende biotoop verlaten. Ik heb zijn plaats ingenomen en vanaf nu kunt u mijn krassen tegemoet zien.
Penlijster (Turdus penna) is mijn naam.*

Tuingeneugten

Iedereen denkt dat vogels kijken buiten moet gebeuren. Niets is minder waar! Het NIMBY-effect heeft bij ons vogelaars plaats gemaakt voor het PIMBY-effect. Present In My BackYard. Vanuit de huiskamer is er het hele jaar door van alles te zien en zelfs door dubbele beglazing te horen. De niet meer zo mobiele vogelaar kan zijn hart ophalen en hij niet alleen. Tuinvogelonderzoek is bij de Gooise heidekneuters populair; de Vechtse rietscharren hebben nog niet ontdekt wat er in hun tuintje neerwarrelt. Groot of klein, het tuinformaat doet er niet toe. Alleen de vertegelaars en verschutters zien een stuk minder.

Een zondagochtend. Stoel in positie naar het raam, kijkertje bij de hand, pen en notitieblokje liggen klaar. Het leesvoer van de afgelopen week schreeuwt om aandacht. Kopje koffie bij de hand, starten maar. Geschetter, koolmezen hebben het met elkaar aan de stok. Wat sluipt daar nou weer? O ja, de heggenmus. In de robinia beweegt zich iets schoksgewijs omhoog, een boomkruiper. Die is een eind van huis, want hier in de dorpswijk met veel jong groen en 'nieuwbouw' broeden ze niet. Anderhalf uur later telt het lijstje twaalf vogelsoorten. De basis voor de rest van de week is gelegd en zelfs het lezen ging ondertussen door. Je kunt het slechter treffen.

De mare van de Gooise lusthoven drong zelfs tot in Azië door. De Gooise Klepperaar bracht

het bericht van een Pallas' boszanger, die in november 1998 in Hilversum was signaleerd. De eerste waarneming ooit in het gebied. Nico bromde daar al wat over. Hij had hem ook in zijn tuin in een conifeer gezien. Vreemd geluidje, nooit gehoord, ook bekeken, kende hem niet, voelde zich niet zo lekker. Ach laat maar zitten. Bep drong aan, toch maar nakijken. Verrek, een Pallas'boszanger! Leuk, zo'n krent in de pap. De krant bevestigde dat hij goed zat, andere gerenommeerde vogelkijkers hadden hem ook gespot. De afstand tussen de twee waarnemingsplaatsen was niet eens zo heel groot.

Paul en vele anderen hebben hun blik verruimd. Zij noteren niet alleen alles wat er in de tuin komt, maar ook de soorten die overvliegen. Hij heeft het voorrecht om aan de rand van de bebouwing dicht bij de hei te wonen. Jagende sperwers zijn er heel normaal en ook andere soorten roofvogels cirkelen op mooie dagen thermiekend rond.

Zijn lijst is immens, van ooievaar tot goudhaantje.

Tja, dan die Willem, ook zo'n genietter, wonend aan de westrand bijna met zicht op Amsterdam. In strenge winters komen de gevederde vrienden rondom zijn huis. Plunderende kramsvogels en zelfs een keer een blauwe kiekendief. Net als de anderen een scherp waarnemer, die weinig ontgaat. De huisgenoten krijgen vaak de kriebels van al die onrustige tuinvogelaars.

PENLIJSTER
